

KONINKRIJK

LES 38

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] JESAJA 55, 58, 59 en 61
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Jesaja 55, 58, 59 en 61). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [GODS BRONNEN] (2) PSALM 119:105
----------	--

Repeteer twee aan twee.

(2) Gods Woord. Psalm 119:105. Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 11:1-36
----------	---

Introductie.

Romeinen 9 leert dat het nooit Gods bedoeling was om elk individu uit het natuurlijke volk van Israël te behouden (Romeinen 9:6; zie Deuteronomium 7:6-10). Het was altijd Gods doel om al die mensen te behouden die Hij in Zijn soevereine gezag en almacht uitverkoren heeft, dat wil zeggen, degenen die tot geloof in Hem kwamen (Romeinen 9:11; zie Handelingen 13:48; 2 Timoteüs 1:9-10).

Romeinen 10 legt uit waarom Israël als een volk gefaald heeft. De Joden als geheel hebben geprobeerd om door hun werken van de wet gerechtvaardigd (behouden, verlost, gered, zalig) te worden, in plaats van door het geloof in de Messias, Jezus Christus en Zijn volbrachte verlossingswerk.

Romeinen 11 leert dat Gods eeuwige doel met (uitverkoren) Israël en met de (uitverkoren) heidenen heel zeker uitgevoerd zal worden. “De volheid van Israël” en “de volheid van de heidenen” zullen heel zeker behouden worden!

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Romeinen 11:1-36 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit die Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekten hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

11:1-24

Ontdekking 1. In Gods verlossingsplan is een wonderbaarlijke wisselwerking tussen het volk van Israël en de niet-Joodse volken.

(1) Romeinen 11:1-10 beschrijft de verkiezing van een overblijfsel van Israël (vers 5) en de verharding van de rest (vers 7).

Het onvoltooid beeld van het volk van Israël. Het beeld van het volk van Israël in de tijd dat de apostel Paulus leefde, is dat van een ongehoorzaam en koppig volk. Bepaalde mensen leidden hieruit af dat God het volk van Israël

eens en voor altijd had verstoten (Grieks: apótheó) (aoristus)(vers 1) en dat de heidense volken de plaats van Israël ingenomen hadden. Paulus toont aan dat dit beeld slechts gedeeltelijk waar is.

God heeft Zijn volk niet verstoten. Paulus zegt dat God Zijn volk nooit heeft verstoten. De uitdrukking “Zijn volk” verwijst niet naar het natuurlijke volk van Israël, maar naar de mensen in het natuurlijke volk van Israël die geloofden in de HEERE en in Zijn Messias. Bewijzen dat God Zijn volk niet had verstoten zijn:

- Paulus was zelf een Israëliet.
- Telkens in de geschiedenis van Israël heeft God “een overblijfsel” gereserveerd dat de knie voor Baäl niet gebogen had (Romeinen 11:1-4; zie Jesaja 1:9; Zacharia 13:7-9; Hebrëen 3:11-12,18-19).
- Ook in de eerste eeuw n.C. was er “een overblijfsel overeenkomstig de verkiezing van de genade” ontstaan (Romeinen 11:5) (zie in Handelingen de duizenden Joden die tot geloof in Christus kwamen)!

Deze “overblijfselen” uit elke eeuw in de geschiedenis vormen samen “heel Israël die zalig zal worden” (Romeinen 11:26). Ook in de toekomstige geschiedenis zal God Joden blijven behouden. In elke eeuw doet Hij “een overblijfsel overeenkomstig de verkiezing van de genade” ontstaan. Samen vormen deze overblijfselen “de volheid van Israël” (Romeinen 11:12).

Al gedurende de eerste eeuw n.C. gedurende de nieuwtestamentische periode kwam een groot aantal Joden tot geloof in Jezus Christus (Handelingen 2:41,47; 4:4; 5:14; 6:1,7; 9:31,35,42; 14:1; 17:12)(zie Romeinen 1:16; 3:30; 4:12; 5:18-19; 7:4; 9:6,24,27,29; 10:1,11-13,16).

In elke eeuw is er “een overblijfsel” uit het natuurlijke Joodse volk dat behouden wordt. Er is evenveel hoop voor Joden om behouden te worden als voor niet-Joden! Heel het natuurlijke volk van Israël wordt echter niet behouden. “Al zou het getal van de Israëlieten zijn als het zand van de zee, slechts het overblijfsel zal behouden worden” (Romeinen 9:27)! Alleen aan het einde van de wereldgeschiedenis zal het beeld van Gods verlossingsplan volledig zijn.

God heeft niet elk Jood uitgekozen om deel van Zijn volk te zijn. Het is ook waar dat gedurende de hele geschiedenis van het natuurlijke volk van Israël veel Joden zich tegen de God van de Bijbel en Zijn boodschap hebben verhard. Het gevolg was dat God hen heeft verhard (Romeinen 11:7-10)! Dat gebeurde al:

- in de tijd van de profeet Mozes (1527-1407 v.C.) (Deuteronomium 29:2-4)
- in de dagen van de profeet Elia (874 – 845 v.C.) (1 Koningen 18:18-21)
- in de dagen van de profeet Hosea (754 – 714 v.C.) (Hosea 1:6,9)
- in de dagen van de profeet Jesaja (740-680 v.C.)(Jesaja 1:9; 6:9-10; 8:14; 10:22)
- in de dagen van de profeet Jeremia (627 – 550 v.C.) (Jeremia 5:19,30-31)
- in de dagen van de profeet Zacharia (520 – 518 v.C.) (Zacharia 13:7-9)
- in de dagen van Jezus Christus (1ste eeuw n.C.)(Johannes 1:11; 5:39-40)
- in de dagen van Stefanus (Handelingen 7:51-53)
- en dit gebeurde “tot op de dag van heden” (Romeinen 11:8b).

In elke eeuw zijn er Joden die Jezus Christus en Zijn gerechtigheid verwerpen.

Romeinen 11:9-10 benadrukt de verdiende straf voor mensen die zich tegen God en Zijn boodschap hebben verhard.

De verharding van dergelijke mensen is niet eenvoudig te begrijpen.

Enerzijds betekent “verharding”:

- dat God (op soevereine wijze) Zijn uitverkiezende genade van bepaalde mensen weerhoudt (Romeinen 9:18)
- dat mensen “uit de genade van God vallen” (Galaten 5:4)
- dat mensen “achteropraken in de genade van God” (Hebrëen 12:15-16).

Anderzijds betekent “verharding”:

- dat God (op soevereine wijze) mensen straff voor de verharding van hun harten in ongeloof en ongehoorzaamheid (zie Romeinen 1:18,25,28; Hebrëen 4:2,6).

Veel Joden hadden hun harten verhard, niet alleen tegen de profeten gedurende de oudtestamentische periode (Romeinen 10:21; Hebrëen 3:7-11; Matteüs 21:34-36), maar ook tegen Jezus Christus, Zijn boodschap en Zijn medewerkers gedurende de nieuwtestamentische periode (Matteüs 12:2,7,10,14,24; 13:11-15; 21:43-45; Handelingen 7:51). Deze Joden probeerden de gerechtigheid (verlossing) te verwerven (verdienen) door hun eigen werken van de wet en daarom verwierpen zij gerechtvaardigd te worden uit Gods genade door hun geloof in Jezus Christus (Romeinen 9:30-33; Efeziërs 2:8-9). Zo besloot (wilde) God Zijn toorn te bewijzen en Zijn macht bekend te maken door hen te verharden (Romeinen 9:22,18)!

(2) Romeinen 11:11-15 beschrijft de tegenwoordige wisselwerking tussen het volk van Israël en de niet-Joodse volken.

Paulus schrijft niet over “een tijdelijke verharding”, maar over “een gedeeltelijke verharding” (Romeinen 11:26). De Joden zijn niet gestruikeld (Grieks: ptaíó) (aoristus) ten einde (uit de staat van genade) te vallen (Grieks: piptó) (aoristus, aanvoegende wijs), maar door de overtreding (Grieks: paraptóma) (ongeloof) van de Joden is verlossing tot de heidenen gekomen. De bekering van niet-Joden wekt de Joden tot jaloezie (Romeinen 11:11).

Paulus spreekt:

- niet over een *definitieve* (permanente) verharding (of einde) van Israël als Joodse volk (Romeinen 11:11)
- niet over een *tijdelijke* (voorlopige) verharding van Israël als Joodse volk (Romeinen 11:25)
- maar over een *gedeeltelijke* verharding (Grieks: *pórosis* apo merous) van Israël als Joodse volk.

De uitdrukking betekent niet dat God het Joodse volk permanent heeft verworpen (verstoten) (Grieks: *apothéó*) (Romeinen 11:1) en dat Israël geen toekomst meer heeft¹.

De uitdrukking betekent ook niet dat God het Joodse volk tijdelijk heeft verhard en dat God in de toekomst (in de periode van “de grote verdrukking” kort vóór de wederkomst) Israël (als het Joodse volk) weer zou doen opstaan².

De val (uit de genade) van Israël (als het Joodse volk) is niet “permanent” en ook niet “tijdelijk”, maar “gedeeltelijk”! Het gelovige overblijfsel of rest van Israël (als volk van God) (Romeinen 9:6b) is nooit door God verstoten!

Het voorgaande Bijbelgedeelte (Romeinen 11:1-10) gaat over “de verkiezing van *een overblijfsel*” (Romeinen 11:5) (Grieks: *leimma*, *limmatos*, vgl. Engels: *limit*). “De rest” (Grieks: *loipos*) van Israël (als het Joodse volk) wordt verhard (Romeinen 11:7). Zowel “het overblijfsel” als “de rest” zijn een gedeelte van het geheel! Daarom gaat het niet over “een tijdelijke verharding”, maar over “een gedeeltelijke verharding” van Israël (als het Joodse volk)! Ook in alle niet-Joodse (heidense) volken wordt alleen een deel uitverkoren en het andere deel niet uitverkoren (Johannes 13:18; Romeinen 8:29-30,33; 2 Tessalonicenzen 2:13-14; 2 Timoteüs 1:9-10; 2 Timoteüs 2:19).

In dit Bijbelgedeelte (Romeinen 11:11-16) gaat het niet over een totale val van het Joodse volk en ook niet over een totale aanneming van het Joodse volk, maar over een gedeeltelijke val en een gedeeltelijke aanneming van het Joodse volk! Het gaat niet over een permanente of tijdelijke val, maar over een gedeeltelijke val! Door “de overtreding” (Grieks: *paraptóma*) van de Joden is “verlossing” tot de niet-Joden gekomen om hen tot jaloersheid op te wekken (Romeinen 11:11). Als de gedeeltelijke “overtreding” (HSV: val) en “nederlaag” (Grieks: *héttéma*) van de Joden rijkdom voor ook een gedeelte van de wereld van heidenen betekent, hoeveel te meer (rijkdom uitgedrukt in het eeuwige leven uit de dood) zal de “volheid” (Grieks: *to pléróma*) (het volle getal) van uitverkoren Joden zijn (Romeinen 11:12)? Als de gedeeltelijke “verwerping” (Grieks: *apobolé*) van de Joden “verzoening” (met God) (Grieks: *katallagé*) voor ook een gedeelte van de wereld van heidenen betekent, hoeveel te meer zal de “aanneming” (Grieks: *proslémpsis*) van het volle getal van de uitverkoren Joden zijn als “een opstanding uit de eeuwige dood tot het eeuwige leven” (Ezechiël 36:25-27; 37:14; Lukas 15:24,32 en Efeziërs 2:1,5; 5:14)?

Het volgende Bijbelgedeelte (Romeinen 11:17-24) gaat over “de inenting van *alleen gelovige Joden* (en gelovige niet-Joden) in de wortel van de natuurlijke olijfboom” (dat wil zeggen, in Christus en in Zijn volk of Zijn Gemeente) (vergelijk: 1 Korintiërs 12:13). De ongelovige Joden blijven afgerukt van de olijfboom.

De tegenstelling tussen de gedeeltelijke verwerping en de gedeeltelijke aanneming (Romeinen 11:12,15). De verzen 12 en 15 hebben in het oorspronkelijke Grieks geen werkwoord om de tegenwoordige of de toekomstige tijd aan te duiden. Mensen mogen dus niet zonder meer uitgaan dat het toekomstig is! De context verwijst naar het heden en niet naar de toekomst!

De voorafgaande context (Romeinen 11:1-10) en de daaropvolgende context (Romeinen 11:17-24) tonen aan dat Paulus niet spreekt over één toekomstige gebeurtenis in de eindtijd, maar over gebeurtenissen die plaatsvinden in de tegenwoordige tijd, vanaf de eerste komst van Christus (de tijd van Paulus) tot de wederkomst van Christus (de eindtijd), wanneer de uiteindelijke volheid (of het volledige getal) van verlore mensen uit het natuurlijke volk van Israël (Romeinen 11:12,26) en uit de natuurlijke niet-Joodse (heidense) volken (Romeinen 11:25) bereikt wordt.

Romeinen 11:25-26 zegt heel duidelijk dat dit uiteindelijke volle getal van verlore mensen vanuit alle volken in de wereld (inclusief Israël) gelijktijdig bereikt zal worden! Volgens het Griekse woordenboek (Greek-English Lexicon of the New Testament, Bauer, Arndt en Gingrich) mag het Grieks “kai outós” (Romeinen 11:26) niet met “en daarna” (een aanduiding van tijd) vertaald worden, maar moet altijd met “en zo (op deze wijze)” (een aanduiding van wijze) vertaald worden. Evenals de 7000 een overblijfsel in de tijd van de profeet Elia is (Romeinen 11:4), zo (Grieks: outós)

¹ De *definitieve of permanente verharding* van het Joodse volk wordt door sommige mensen geleerd. Zij zeggen dat “Israël” (als Gods volk) *vervangen* is door de Kerk/Gemeente (als Gods volk). De vervangingsleer is niet Bijbels! “Israël” (als Gods volk) is *niet beëindigd of vervangen*, maar wordt *voortgezet* op een hoger vlak (van werkelijkheden in plaats van schaduwen)(Kolossenzen 2:16-17; Hebrëen 9:8-10) en *uitgebreid (vergroot)* om niet-Joden die in Jezus Christus geloven in te sluiten! Ook het natuurlijke Joodse volk blijft voortbestaan tot de wederkomst (Matteüs 24:34).

² “De *tijdelijke verharding* van het volk van Israël” wordt door de bedelingenleer (Engels: dispensationalism) geleerd gebaseerd op een foutieve vertaling van Romeinen 11:25-26). De zgn. vijfde bedeling (“de bedeling van de wet”). De periode tussen Mozes en Jezus wordt beschouwd als de 5de bedeling. Joden konden door de wet te houden gerechtvaardigd worden. De zgn. zesde bedeling (“de bedeling van genade” of “bedeling van de Gemeente/Kerk”). De tegenwoordige periode tussen de eerste komst en zogenaamde “eerste terugkomst van Christus (de parousia/komst of de opname van de Gemeente)” wordt beschouwd als de 6de bedeling. Dan worden vooral niet-Joden gerechtvaardigd uit genade en door geloof in Christus, maar de overgrote meerderheid van Joden blijven verhard (hun ongelof leidt tot overtreding en nederlaag). De zgn. zevende bedeling (“de bedeling van het duizendjarige vrederijk”). De periode na de zgn. “tweede terugkomst van Jezus (de verschijning)” tot het zgn. “oordeel voor de grote witte troon” wordt beschouwd als de 7de bedeling. Dan zal heel Israël (als Joodse volk) zalig zijn en vanuit Jeruzalem over de tegenwoordige aarde heersen. De bedelingenleer is niet Bijbels!

kwam de Verlosser uit Sion (Israël) om de goddeloosheden van Jakob af te wenden bij Zijn eerste komst (Johannes 4:22). Alleen een gedeelte (de gelovigen) werd verlost – de rest werd verhard (Romeinen 11:26). Zo (Grieks: outós) is er een overblijfsel in de tegenwoordige tijd van de apostel Paulus (Romeinen 11:5). Zo (Grieks: outós) is er een deel verlost Joden in elke eeuw totdat het volle getal van Joodse gelovigen in Christus bereikt wordt gelijktijdig met het volle getal van heidense gelovigen in Christus. Zo (op deze wijze) (Grieks: outós) wordt “heel Israël” verlost.

Het woord “heel” (Grieks: pas) slaat niet op elke Jood die ooit geleefd heeft, maar op allen in het Joodse volk die Jezus Christus als Vertegenwoordiger hebben (zie Romeinen 5:15-19) in plaats van alleen maar Jakob!

Het geloof van de heidenen zal de Joden jaloers maken (Romeinen 11:13-14). Paulus is trots op zijn tegenwoordige bediening als “apostel van de heidenen”, omdat hij daarmee de jaloezie van de Joden opwekt en zo hoopt om enigen uit hen te behouden (Romeinen 11:13; zie 1 Korintiërs 9:19-22). Overal in de wereld, gedurende de hele wereldgeschiedenis, zullen Joden behouden worden als zij niet blijven volharden in hun ongelof (Romeinen 11:23). Paulus zegt duidelijk dat Joden uit het natuurlijke volk van Israël “NU” (in de tijd dat Paulus leeft) Gods genade ontvangen (Romeinen 11:30-31)!

Het wonderbaarlijke verlossingsplan van God is dat niet-Joden (heidene) niet behouden worden zonder gelovige Joden en dat Joden niet behouden worden zonder gelovige niet-Joden (heidene) (Romeinen 11:15)!

De vertaling is als volgt: “Als hun verwerping verzoening voor de wereld (betekent), wat (betekent) dan hun aanneming anders dan leven uit de doden”? De gedeeltelijke verwerping van het natuurlijke volk van Israël leidde tot “verzoening voor (ook een gedeelte van) de wereld”. Jezus Christus is vanaf Zijn eerste komst “de Verlosser van de wereld” (Johannes 4:42) die hier niet bestaat uit alle mensen die ooit geleefd hebben, maar uit de uitverkoren gelovige Joden, de uitverkoren gelovige Samaritanen (half-Joden) en de uitverkoren gelovige heidenen (niet-Joden).

De ongehoorzaamheid van een gedeelte van het Joodse volk heeft telkens weer geleid tot de verkondiging van het evangelie door *de rest van het Joodse volk* (bv. de apostelen) aan de heidenen in de wereld, zoals Handelingen 13:44-48, 18:6 en 28:23-28 aantonen. Het gevolg was dat *een gedeelte* van de heidenen (niet-Joden)(en dus ook niet alle heidenen) in de wereld tot geloof in Jezus Christus gebracht werd. Zij worden door geloof in Jezus Christus met God verzoend en worden ook door liefde met gelovige Joden in het natuurlijke volk van Israël verzoend (Efeziërs 2:11-22; 3:2-6).

In de wonderbaarlijke voorzienigheid van God, zal de verlossing van niet-Joden (heidene) elke keer weer de Joden tot jaloezie provoceren (Romeinen 11:13-14) en op deze wijze zullen vele Joden ook in Jezus Christus geloven en behouden worden (Romeinen 11:31)³. Gods verlossingsplan wordt niet uitgesteld tot de eindtijd (zoals de bedelingenleer leert), maar is vanaf de eerste komst van Jezus Christus al aan de gang! Romeinen 11:12 en 15 verwijzen naar NU in de tegenwoordige tijd en niet naar DAN in de toekomst! De wisselwerking tussen heidenen die tot geloof komen en Joden die tot geloof komen vindt NU in de tegenwoordige tijd plaats, zoals Romeinen 11:30-31 ook duidelijk leert!

Wanneer Joden die verhard zijn in hun zonden de grote veranderingen in de niet-Joden opmerken als niet-Joden tot geloof in Jezus Christus komen, zullen Joden jaloers worden en ook in geloof tot Jezus Christus keren. De profeet Ezechiël (Ezechiël 36:25-27; 37:14), de Heere Jezus Christus (Lukas 15:24,32) en de apostel Paulus (Efeziërs 2:1,5; 5:14) noemen zo een grote verandering in deze voormalige door zonde verharde Joden niets minder als een “leven uit de doden” (Romeinen 11:15)!

Dus, niet-Joden (heidene) worden niet behouden zonder gelovige Joden (onder anderen: Paulus en het Nieuwe Testament dat zij opgetekend hebben) (zie profetieën in Jesaja 49:22 en 66:18-19) en ook Joden niet behouden zonder gelovige niet-Joden (door heel de zendingsgeschiedenis) (zie profetie in Jesaja 66:20-21 en de werkelijkheid in Romeinen 11:31 en Openbaring 3:9)!

(3) Romeinen 11:16-24 beschrijft de inenting in de Wortel (de Vertegenwoordiger) alleen door geloof.

In deze Bijbelverzen richt Paulus zich vooral op de niet-Joodse christenen (zie vers 13), zodat zij Gods verlossingsplan aangaande de Joden (de volksgenoten van Paulus)(zie vers 14) niet zullen misverstaan of vergeten.

God had Zijn verbond gevestigd met de aartsvaders, Abraham, Izak en Jakob. Hij zei dat “Hij hun God zou zijn” en “zij Zijn volk voor eeuwig zou zijn” De gedeeltelijke verharding van het Joodse volk (de afstammelingen van de aartsvaders) heeft Gods verbond met de rest of overblijfsel van gelovigen in Israël echter niet te niet gedaan.

De eersteling als de heilige vertegenwoordiger van het geheel (Romeinen 11:16). Vertaling: “Als de eersteling (van het mengsel deeg) (Grieks: aparché) heilig (is), (dan is) ook het hele baksel heilig; en als de wortel (Grieks: riza) heilig (is), (dan is) ook de takken heilig”. Beide beelden verklaren dezelfde waarheid, namelijk: de heilige vertegenwoordiger maakt iedereen die aan hem verbonden is ook heilig (zie Jezus Christus als de Vertegenwoordiger in Romeinen 5:17-19).

³ Dus NIET de zogenaamde “openbaring van Jezus Christus” DAN bij Zijn wederkomst brengt Joden pas tot Christus (de bedelingenleer), maar “de verkondiging van het evangelie” NU en in elke eeuw maakt Joden jaloers en brengt ook NU en in elke eeuw Joden tot Jezus Christus (Romeinen 11:11,13-14)!

De Israëlieten verwerkten de eersteling van hun graanoogst tot een deeg. Hieruit maakten zij een koek en offerden die als een heffoffer van de dorsvloer aan de HEERE (Numeri 15:17-21). Zodoende wijdden zij hun hele graanoogst aan de HEERE. “Heilig” betekent “apart gezet van gewoon gebruik in de wereld om toegewijd te worden aan de HEERE). Door de eersteling van de graanoogst apart te zetten en aan de HEERE toe te wijden (te offeren), beschouwden zij hun hele oogst als toegewijd aan de HEERE, dat wil zeggen, als een genadige gave die zij uit Gods hand hebben ontvangen.

De wortel als de heilige vertegenwoordiger van het geheel (Romeinen 11:17-21). Zoals Adam de vertegenwoordiger is van al zijn natuurlijke afstammelingen, zo is Jezus Christus de Vertegenwoordiger van al Zijn geestelijke afstammelingen (de gelovigen)(Romeinen 5:15-19). Zo is ook de wortel de vertegenwoordiger van alle takken die daarmee verbonden zijn. Alle takken van een boom delen in het leven van de boom. Als de wortel van de boom heilig (is), (dan zijn) ook alle takken die aan de wortel verbonden zijn heilig (zie ook 1 Korintiërs 1:30).

De tamme olijfboom is een hoogst productieve boom en een beeld van Gods verbondsvolk, waarvan de gelovige Joden alleen maar het begin vormen (Jeremia 11:16-17) en de gelovige niet-Joden deel zijn van de voortzetting en uitbreiding daarvan (Romeinen 11:24). *De wilde olijfboom* is een van de meest waardeloze bomen en een beeld van de natuurlijke heidense volken. *De takken van de tamme olijfboom* vertegenwoordigen de individuele gelovigen in de God van de Bijbel binnen het natuurlijke volk van Israël. *De takken van de wilde olijfboom* vertegenwoordigen de individuele gelovigen in Jezus Christus vanuit de heidense volken. *De wortel* van de olijfboom is een beeld van de gelovige aartsvaders met wie God Zijn verbond gesloten heeft (Romeinen 11:28) en is per slot van rekening het beeld van de Heere Jezus Christus Zelf, “de Wortel” van het verbond (Openbaring 22:16).

- Jezus Christus is de éne Herder van één kudde schapen die voortkomen uit de Joodse stal en uit de niet-Joodse stallen (Johannes 10:16)
- Jezus Christus is het enige Fundament (van de Gemeente) (1 Korintiërs 3:10-11; zie 1 Korintiërs 12:13)
- Jezus Christus is het Zaad (van het verbond) (Galaten 3:16)!
- Jezus Christus is de Vredemaker Die de tussenmuur (de ceremoniële wet) die scheiding en vijandschap veroorzaakte tussen Joodse gelovigen en niet-Joodse gelovigen afgebroken heeft en die twee groepen gelovigen tot één nieuwe mens of één lichaam (de Gemeente) geschapen heeft (Efeziërs 2:11-22)
- Jezus Christus is de Borg (Garantie van het verbond) (Hebreeën 7:22).
- Jezus Christus is ook de Middellaar (van het verbond) (Hebreeën 8:6).

Deze Wortel ondersteunt niet alleen de gelovige Joden, maar ook de gelovige niet-Joden (heidenen).

Alle takken die verbonden zijn met de heilige wortel zijn echte gelovigen. Zij zijn apart gezet van de wereld en hun leven is toegewijd aan God (1 Petrus 2:9-10), ongeacht of zij oorspronkelijk van een tamme olijfboom afkomstig zijn of van een wilde olijfboom. Individuele niet-Joden die in Jezus Christus geloven, zijn “eens en voor altijd ingeënt tussen de individuele Joden die geloven in Jezus Christus”⁴. Door geloof “hebben zij deel gekregen aan de vetigheid van de Wortel”, niet van de olijfboom (Romeinen 11:17)⁵. Door hun geloof zijn zij ingeënt in het Lichaam van Jezus Christus, de Hoofd, en zijn zij op volkomen gelijke voet deel van Gods verbondsvolk geworden. Maar individuele Joden en individuele niet-Joden (heidenen) die niet in Jezus Christus geloven, worden afgerukt en buiten Gods verbondsvolk geworpen (zie Matteüs 8:11-12; 21:42-44; zie Johannes 15:6).

De Joodse en niet-Joodse gelovigen in Jezus Christus zijn op volkomen gelijke voet in de Wortel, Jezus Christus, verenigd “Er is geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek” (Romeinen 10:12-13; Galaten 3:28; Efeziërs 2:14-18; 3:2-6; Kolossenzen 3:11-12). Gelovige Joden en gelovige niet-Joden zijn door één Geest gedoopt tot één Lichaam (de Gemeente) (zie 1 Korintiërs 12:12-13; Efeziërs 1:13; 2:11-22; 3:2-6).

Gedurende de oudtestamentische periode bestond Gods verbondsvolk aanvankelijk uit gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël met een aantal niet-Joden die geloofden (Jesaja 56:3-8). Gedurende de nieuwtestamentische periode bestaat Gods verbondsvolk uit gelovigen uit alle volken in de wereld, inclusief Joden (Romeinen 1:16; Galaten 3:26-29; 1 Petrus 2:9-10). In het Nieuwe Testament staat Gods verbondsvolk ook bekend als “het Koninkrijk van God” of “het Lichaam van Christus” (dat wil zeggen, de ene universele Kerk/Gemeente).

De strengheid en de goedertierenheid van God (Romeinen 11:22-24). Alle Joden die horen tot het natuurlijke volk van Israël en die zich niet houden aan de vereisten van Gods verbond, namelijk, geloof in Jezus Christus, zullen niet behouden worden, nu niet en ook niet in de toekomst (de eindtijd)! Dit is de strengheid van God. En alle Joden die niet

⁴ Grieks: egkentrizó en autois. Niet HSV: “in hun plaats” (vervangingstheorie), maar “tussen in hen”, dus in een volkomen gelijkwaardige plaats in de olijfboom (het verbondsvolk van God) en in de wortel (Jezus Christus) (Efeziërs 2:11-22; Efeziërs 3:2-6). Grieks woordenboek van Bauer, Arndt en Gingrich, p 215.

⁵ De bedelingenleer leert dat de Gemeente op het Joodse volk Israël geënt werd en dat het Joodse volk Israël het eigenlijke volk van God is. Maar Romeinen 11 leert duidelijk dat gelovige heidenen (niet-Joden) in de olijfboom geënt werden en deel gekregen hebben aan de vetigheid van de Wortel. De olijfboom is NIET een beeld van het Joodse volk Israël, maar het beeld van Gods volk dat bestaat uit gelovige Joden en gelovige niet-Joden (zie Jesaja 42:6-7; 49:6; 56:3-8). En de Wortel is NIET een beeld van de Joodse aartsvader Jakob, maar het beeld van Jezus Christus, de Heere van zowel gelovige Joden als gelovige niet-Joden. De nieuwtestamentische Gemeente is dus NIET op het Joodse volk geënt, maar op de Messias, Jezus Christus! Joodse gelovigen en niet-Joodse gelovigen worden beiden met één Geest (van Jezus Christus) gedoopt tot één Lichaam (van Jezus Christus) (1 Korintiërs 12:13)! Vergeet niet dat HET EIGENLIJKE “ISRAËL” NIET het Joodse volk is, maar “de Knecht van de HEERE”, DE HEERE JEZUS CHRISTUS is (Jesaja 49:3,6)! Allen die roemen in het kruis van Jezus Christus en een nieuwe schepping zijn, zijn “het Israël van God” (Galaten 6:14-16 in tegenstelling tot ongelovige Joden die “Israël naar het vlees” genoemd worden) (Grieks: Israel kata sarka) (1 Korintiërs 10:18).

volharden in hun ongelof, zullen voor eeuwig behouden worden. Dat is Gods goedertierenheid. Deze strengheid en goedertierenheid van God ten opzichte van het natuurlijke volk van Israël (zie Jeremia 18:5-12) is precies hetzelfde als Gods strengheid en goedertierenheid ten opzichte van alle natuurlijke niet-Joodse (heidense) volken in de wereld (Johannes 3:16-18,36).

De gelovigen uit de heidense volken moeten niet vergeten dat God Zijn verbondsvolk begon met de gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël (Romeinen 1:16; zie Matteüs 10:5-6). Maar vanaf de eerste komst van Christus heeft Hij Zijn verbondsvolk voortgezet en uitgebreid door alle gelovigen in Jezus Christus vanuit alle volken daarbij in te lijven (zie Matteüs 28:19).

Het absolute bepalende principe waarbij mensen in Gods verbond (Gods Koninkrijk, of het Lichaam van Christus) ingelijfd (ingeënt) worden, is geloof in de Heere Jezus Christus⁶. Alleen door geloof in Jezus Christus worden zowel Joden als niet-Joden ingeënt in Gods verbondsvolk, met de aartsvaders en in al de zegeningen van het verbond (Galaten 3:26-29).

Daarom “is er geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek. ... Ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden” (Romeinen 10:12-13)!

11:25-32

Ontdekking 2. In Gods verlossingsplan zal het volle getal van uitverkoren niet-Joden en het volle getal van uitverkoren Joden tegelijk bereikt worden.

Romeinen 11:25-32 verklaart de relatie tussen “de volheid van de heidenen” en “de volheid van Israël”. Het woord “geheimenis” betekent een waarheid die voorheen in de oudtestamentische periode onbekend was, maar ondertussen in de nieuwtestamentische periode geopenbaard is. Het geheimenis is dat gelovige Joden en gelovige heidenen samen Gods erfgenamen zijn, dat de verlossing van Joden en heidenen wederzijds afhankelijk zijn en dat het volle getal uitverkoren gelovigen uit de heidenen en de Joden tegelijk bereikt wordt bij de wederkomst van Christus.

(1) Het geheimenis is dat de gelovige niet-Joden (heidenen) met de gelovige Joden samen erfgenamen zijn.

Het geheimenis waarover Paulus spreekt in vers 25 is de ontvouwing van Gods verlossingsplan in het Nieuwe Testament. In dit verlossingsplan wordt een volkomen nieuwe relatie tussen gelovige Joden en gelovige heidenen uiteengezet.

Het geheimenis in Romeinen 11:25 is verwant aan het geheimenis in Efeziërs 3:2-6. Wat de oudtestamentische profeten niet wisten, werd wel aan de nieuwtestamentische apostelen geopenbaard. God openbaarde aan hen dat Zijn verlossingsplan niet alleen gelovige Joden omvatte, maar ook door de verkondiging van het evangelie gelovige niet-Joden (heidenen) insloot (zie Handelingen 10:24-25). De gelovige niet-Joden (heidenen) en de gelovige Joden zouden:

- samen “één kudde van de Herder”, Jezus Christus zijn (Johannes 10:16)
- samen “leden zijn van één en hetzelfde Lichaam” van Christus (1 Korintiërs 12:13)
- samen “de tempel van God” zijn (2 Korintiërs 6:16)
- samen “erfgenamen in Gods verbondsvolk” zijn (Galaten 3:27-29)
- samen “het Israël van God” zijn (Galaten 6:14-16)
- samen tot “één nieuwe mens” in Jezus Christus geschapen zijn (Efeziërs 2:14-18)
- beiden “deelgenoten van alle beloften in de Bijbel” zijn (Efeziërs 3:2-6; zie 2 Korintiërs 1:20)
- samen “het volk van God” zijn (1 Petrus 2:9-10).

Zie “Een vergelijking tussen de uitdrukkingen voor het volk van God in het Oude en in het Nieuwe Testament” in Dota handleiding 11, les 34, Romeinen 9:4-9, vraag 1.

(2) Het geheimenis is de wederzijdse afhankelijkheid van de verlossing van niet-Joden en de verlossing van Joden.

Romeinen 11:11-15 benadrukt het wezen van het goddelijke geheimenis, namelijk, “de wederzijdse afhankelijkheid van de verlossing van niet-Joden en de verlossing van Joden”. Het verwijst naar de wonderbaarlijke reeks gebeurtenissen die resulteren in de verlossing van niet-Joodse gelovigen en de verlossing van Joodse gelovigen. In Romeinen 11:26 bestaat “het ware Israël” uit Joodse gelovigen in Jezus Christus die niet door God verworpen zijn!

(3) Het geheimenis is dat het volle getal van gelovige niet-Joden (heidenen) en het volle getal van gelovige Joden (Israël) gelijktijdig bereikt zal worden.

In Romeinen 11:25-26 benadrukt Paulus dat het geheimenis daarin ligt dat de volheid van Israël en de volheid van de heidenen gelijktijdig aan het einde van de geschiedenis bij de wederkomst van Christus bereikt zal worden.

“Heel Israël” (Romeinen 11:26) of “de volheid van Israël” (Romeinen 11:12) moet wachten op “de volheid van de heidenen” (Romeinen 11:25), voordat Israël (als gelovige Joods volk) weer tevoorschijn kan treden als deel van het

⁶ Hebreeën 11:6-8, 21-27. Niet-Joden (Noach, Abraham) en Joden (Jakob, Josef, Mozes) worden alleen behouden door geloof in Jezus Christus. Joden worden NIET behouden door de zogenaamde “verschijning van Christus” bij Zijn wederkomst! De brief aan de Hebreeën is juist geschreven aan Joden die in Jezus Christus geloven!

volk van God (zie Openbaring 21:3, “zij zullen Zijn volken - meervoud - zijn”). Nu nog is het beeld dat Israël (als Joods volk) toont onherkenbaar, omdat Israël (als Joods volk) als een volk verdeeld is (tussen gelovigen en ongelovigen) en ogenschijnlijk door God verstoten lijkt. Paulus zegt dat dit beeld van Israël (als Joods volk) beide “gedeeltelijk” en “tijdelijk” is.

Wanneer “de volheid van de heidenen” (het aantal gelovigen onder de heidenen) bereikt wordt, zal “de volheid van Israël” (het aantal uitverkoren gelovigen onder de Joden) ook aan het licht komen! Het geheimenis is dat de gedeeltelijke verharding van het natuurlijke volk van Israël (het Joodse volk) tot de eindtijd blijft. Alleen in de eindtijd zal het ware Israël (het Joodse volk dat gelooft in Jezus Christus) bestaande uit het volle getal van uitverkoren gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël (Romeinen 9:6) volledig geopenbaard worden. Dit zal gelijktijdig plaatsvinden met de volheid van de heidenen, bestaande uit het volle aantal van uitverkoren gelovigen uit de natuurlijke niet-Joodse volken.

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 11:1-36 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

11:26

Vraag 1. Wat is de betekenis van de woorden “heel Israël”?

Aantekeningen.

(1) De relatie tussen Romeinen 11:25 en Romeinen 11:26.

“De verlossing van heel Israël” is niet het geheimenis, maar wel het gevolg van het geheimenis. Het geheimenis openbaart dat de wederzijdse afhankelijkheid tussen de gedeeltelijke verwerping van het natuurlijke volk van Israël en de verlossing van de volheid van de niet-Joodse gelovigen de manier is waarop de verlossing van “heel Israël” (Grieks: pas Jisrael) of “de volheid (Grieks: to pléróma) van Israël” (Romeinen 11:12) tot stand komt.

De voorstelling dat “het geheimenis” *de verlossing van heel Israël* is, is verkeerd.

(2) De uitdrukking “heel Israël” kan niet uitgebreid worden met de insluiting van alle mensen die door de eeuwen heen tot het natuurlijke volk van Israël behoorden.

Deze (verkeerde) voorstelling denkt dat het woord “heel” (Grieks: pas) altijd “allen zonder een enkele uitzondering” betekent. Zij verkondigen daarmee de universele verlossing van alle Joden die ooit geleefd hebben. Deze voorstelling houdt niet rekening met het feit dat het woord “pas” al in Romeinen 5:17-19 duidelijk betrekking heeft op “allen die verbonden zijn met hun vertegenwoordiger” en niet op “allen die ooit geleefd hebben”! Van ongelovige Joden zegt God, “Jullie zijn niet Mijn volk (Hebreeuws: lo ammi) en Ik ben niet jullie God” (Hosea 1:9)!

In zowel het Oude als in het Nieuwe Testament verwerpt God de ongelovige en ongehoorzame Joden (en niet-Joden) (Daniël 12:2; Matteüs 8:12; Hebreeën 4:2,6). Een mens (een Jood) wordt (en blijft) (voltooid tegenwoordige tijd) alleen “een deelgenoot” (Grieks: metochos) van Christus (Hebreeën 3:14) of van de Heilige Geest (Hebreeën 6:4) “als” hij het begin van zijn overtuiging (vertrouwen, zekerheid) (Grieks: arché tés hupostaseós) onwrikbaar tot het einde aan toe vasthoudt (Grieks: katechó) (aanvoegende wijs, aoristus tijd) (Hebreeën 3:14). Van een menselijk gezichtspunt wordt de volharding van de gelovige zichtbaar in zijn aanhoudende trouw. Ongelovigen zijn voor eeuwig verloren (Johannes 3:16). In Romeinen 9:27 sluit Paulus de universele verlossing van Joden definitief uit: “Al zou het getal van de Israëlieten zijn als het zand van de zee, slechts het overblijfsel zal behouden worden.”

De voorstelling dat “heel Israël” verwijst naar *alle Joden die ooit geleefd hebben*, is verkeerd.

(3) De uitdrukking “heel Israël” kan niet beperkt worden tot heel het volk van Israël alleen in de eindtijd.

Deze (verkeerde) voorstelling denkt dat “*een tijdelijke verharding*” over heel Israël (als Joods volk) gekomen is vanaf de eerste komst van Christus tot net voor de wederkomst van Christus (dus, tijdens de zogenaamde zesde bedeling, de bedeling van de Gemeente). Deze zogenaamde periode van tijdelijke verharding van Israël zou dan de zogenaamde “hiaat” of “interim periode” tussen de zogenaamde 69ste en 70ste week in Daniël 9:24-27 zijn. Maar zie de uitleg van het boek Daniël in www.deltacursus.nl Delta Plus studie 15. Pas met de zogenaamde “opname van de Gemeente” (“de komst”) (Grieks: parousia) van Christus vóór het begin of in het midden van de zogenaamde periode van de Grote Verdrukking (de zogenaamde 70ste week van Daniël) kort vóór de zogenaamde “verschijning of openbaring” (Grieks: apokalupsis) van Christus zal God Zijn zogenaamde uitgestelde programma voor de verlossing van Israël weer opnemen en beginnen met de zogenaamde verlossing van “heel het Joodse volk” (Grieks: pas Israel).

Deze voorstelling⁷ houdt niet rekening met het feit dat er al gedurende de oudtestamentische periode vele Joden geloofden: behalve Abraham, de Hebreëer (Genesis 14:13; 15:6), de Amoriet (Ezechiël 16:3,45), ook de Joodse geloofshelden uit de oudtestamentische periode (Hebreeën 1-40), de Joden die zich in de tijd van Mozes bekeerden (Deuteronomium 31:2,6), de 7000 die in de tijd van Elia de knie voor het beeld Baäl niet gebogen hebben (1 Koningen 19:18) en het overblijfsel in de tijd van Jesaja (Jesaja 1:9; 28:16).

Deze voorstelling houdt ook geen rekening met het feit dat in de tijd van Jezus Christus en de apostelen vele Joden geloofden: bv. de discipelen van Jezus Christus (Handelingen 1:15), de 3000 die op Pinksteren tot geloof kwamen (Handelingen 2:41), de 5000 mannen die het Woord geloofden (Handelingen 4:4), de Joden “die dagelijks aan de Gemeente van Christus toegevoegd werden” (Handelingen 2:47; 6:7), de duizenden die in Jeruzalem geloofden (Handelingen 21:20) en “in deze tegenwoordige tijd (57 n.C. toen Paulus de brief aan de Romeinen schreef) een overblijfsel overeenkomstig de verkiezing van genade” (Romeinen 11:5), te Galatië (Galaten 3:28), te Korinte (1 Korintiërs 12:13), te Rome (Romeinen 1:16), te Efeze (Efeziërs 2:11-22; 3:2-6), te Kolosse (Kolossenzen 3:11), enz. (Openbaring 21:12-13).

De voorstelling dat “heel Israël” alleen verwijst naar *het Joodse volk dat in de eindtijd leeft*, is verkeerd.

(4) De uitdrukking “heel Israël” verwijst niet naar het natuurlijke volk van Israël, dat wil zeggen, Paulus doet geen Joods nationalistische uitspraak.

Romeinen 9:6 leert dat “niet alle Joden die uit het natuurlijke volk van Israël voortgekomen zijn “het ware Israël” zijn! Door heel hoofdstuk 9 verzet Paulus zich tegen een nationalistisch beeld van het volk van Israël. Natuurlijke Joden zijn niet “het ware Israël” of “kinderen van God” door hun geboorte uit Joodse ouders. Joden (en niet-Joden) worden pas “kinderen van God” en “burgers van het ware Israël” door wedergeboorte (Romeinen 2:28-29), door Gods soevereine belofte, uitverkiezing, roeping, liefde en ontferming (Romeinen 9:6-18). Jezus Christus zei aan de Joden, “Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het koninkrijk van God niet zien en ook niet binnengaan” (Johannes 3:3,5). Joden moeten zich niet verwonderen dat Jezus zegt, “U moet opnieuw geboren worden” (Johannes 3:8)!

De voorstelling dat “heel Israël” verwijst naar *alle natuurlijke Joden die ooit geleefd hebben*, is verkeerd.

(5) De uitdrukking “heel Israël” verwijst naar “het volle getal” of “de volheid” van uitverkoren gelovige Joden door heel de heilsgeschiedenis heen.

Het verwijst niet naar Joden die in de toekomst (de eindtijd) op een of ander wijze de vereiste gerechtigheid van God “vervullen” (afgeleid van Grieks: pleroó) in tegenstelling tot hun “overtreding (ongeloof)” (Grieks: paraptóma) en “nederlaag (mislukking)” (Grieks: héttéma) in het verleden (Romeinen 11:11-16).

Het is een verwijzing naar “het volle getal” (Grieks: to pléróma) van Joden die behouden worden en dat samengesteld wordt uit elk “overblijfsel” van Joodse gelovigen in elk eeuw van de wereldgeschiedenis, bv.:

- “het overblijfsel” in de tijd van Elia (1 Koningen 19:18)
- “het overblijfsel” in de tijd van Jesaja (Jesaja 1:9; 2:4; Romeinen 9:27)
- “de kleine kudde” van discipelen in de tijd van Jezus Christus (Lukas 12:32)
- die niettemin “velen in Israël” zijn (Lukas 2:34; zie Handelingen 2:41,47; 4:4; 6:7; 9:31)
- “het overblijfsel” in de tijd van Paulus (Romeinen 11:5)
- en de daaropvolgende “overblijfselen in elke eeuw” (Romeinen 11:23) tot de wederkomst (Matteüs 10:23).

Paulus is niet begaan met de grootte van het getal Joden dat behouden wordt, maar dat er altijd *Joden* zullen zijn die tot Gods verbondsvolk horen. Niettemin spreekt Openbaring 7:9 over, “een grote menigte, die niemand kon tellen *uit alle naties, stammen, volken en talen*” en dit sluit heel veel Joden in die in Jezus Christus zullen geloven.

11:26

Vraag 2. Wanneer zal “heel Israël” zalig (behouden, verlost, gered) worden?⁸

Aantekeningen.

(1) Romeinen 11:23 is geen profetische uitspraak dat alle Joden behouden zullen worden.

Wat Paulus in Romeinen 11:11-12 beoogt, is niet de verlossing van heel het natuurlijke volk van Israël in de eindtijd, maar de verlossing van het volle getal van uitverkoren Joden gedurende de hele heilsgeschiedenis tot de eindtijd.

⁷ Het woord “parousia” in Matteüs 24:29-31 en het woord “apokalupsis” in Lukas 17:30-35 toont duidelijk aan dat er geen twee wederkomsten (één voor de Gemeente en één met de Gemeente)(gescheiden door 3½ of 7 jaar) zal zijn, maar slechts één wederkomst! Beide Bijbelgedeelten leren dat de christenen ook door de Grote Verdrukking heen zullen gaan!

⁸ De vertaling van Romeinen 11:25-26, “een gedeeltelijke verharding (Grieks: pórósis apo merous) is over Israël gekomen (Grieks: ginomai) voltooid tegenwoordige tijd), totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus (Griek: kai houtós) zal gans Israël behouden worden”, is absoluut correct: oorspronkelijke Griekse tekst, Nederlandse vertalingen (SV, NBG, KBS, HSV), Engelse vertalingen (KJV, NASB, NIV) Afrikaanse vertaling (ANV), Deense (en andere vertalingen) (Griekse woordenboek van Bauer, Arndt en Gingrich.)

Maar de vertaling, “een tijdelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid van de heidenen binnengaat, en daarna of dan zal gans Israël behouden worden” is onjuist! Dit is een vertaling die voortkomt uit *de bedelingenleer* (Engels: *dispensationalism*) en wordt in een paar Nederlands Bijbelvertalingen in navolging van een paar Amerikaanse Bijbelvertalingen gevonden, namelijk, Groot Nieuws Bijbel en Het Boek.

Romeinen 11:11,14 zegt dat het natuurlijke volk van Israël NU in de tegenwoordige tijd (dat wil zeggen, vanaf de eerste komst van Christus) tot jaloezie geprovoceerd moet worden, opdat een overblijfsel van uitverkoren Joden NU (dat wil zeggen, vanaf de eerste komst van Christus) behouden zullen worden. Dat was precies wat de apostel Paulus zelf met zijn bediening onder de niet-Joden (de heidenen) deed (Romeinen 11:30-31).

Dus, wat tot “heel Israël” hoort bij de wederkomst van Christus wordt door de eeuwen heen bijeengebracht door de verkondiging van het evangelie aan niet-Joden (heidenen) en aan Joden. “Het Evangelie ... is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, *eerst* voor de Jood *en ook* voor de Griek (niet-Jood)” (Romeinen 1:16). Zie de opdracht van Jezus aan de apostelen *aan het begin* van Zijn bediening op de aarde: eerst de Joden (Matteüs 10:5-6) en de opdracht van Jezus aan de apostelen *aan het eind* van Zijn bediening op de aarde: ook de heidenen (Matteüs 28:19)!

En als de “verwerping” (Grieks: apobolé) van veel Joden gedurende de oudtestamentische periode tot de eerste komst van Jezus Christus geleid heeft tot de “verzoening” (Grieks: katallagé) van veel niet-Joden in de wereld, dan zal de “aanneming” (Grieks: proslémpsis) van veel Joden door de verkondiging van het evangelie tot aan de wederkomst van Christus leiden tot “een leven uit de doden” (Grieks: zóe ek nekrón) (Romeinen 11:15). Het verwijst naar veel Joden die uit de toestand van geestelijke dood het eeuwige leven zullen ontvangen.” De profeet Ezechiël (Ezechiël 36:25-27; 37:14), de Heere Jezus Christus (Lukas 15:24,32) en de apostel Paulus (Efeziërs 2:1,5; 5:14) noemen zo een grote verandering in deze voormalige door zonde verharde Joden niets minder als een “leven uit de doden” (Romeinen 11:15)!

Dit kan geen verwijzing zijn naar “de bekering van alle Joden die ooit geleefd hebben” en ook geen verwijzing zijn naar “het zogenaamde duizendjarige vrederijk op deze aarde waarin de Joden de leiding zouden hebben, Joodse zendelingen ontelbare niet-Joden tot geloof zouden brengen en de grootst mogelijke zegeningen voor deze aarde zouden brengen”, omdat volgens de aanhangers van de bedelingenleer deze gebeurtenis (de volheid van Israël) pas plaatsvindt nadat de volheid van de heidenen al tot geloof gekomen zijn en er daarna geen heidenen meer tot geloof kunnen komen of zullen komen!

Romeinen 11:23 zegt, “Ook zij (dat wil zeggen, Joden) zullen, als zij niet in ongelof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten.” Dit vers is NIET een profetisch uitspraak dat “heel het natuurlijke volk van Israël in de eindtijd” niet in haar ongelof zal volharden!

Wat Paulus wel zegt is dat Joden en niet-Joden (heidenen) alleen in de Wortel, Jezus Christus, geënt worden als zij de voorwaarde van persoonlijk geloof in Jezus Christus vervullen. Zo worden niet-Joden en Joden in de olijfboom geënt en vormen samen één volk van God (Johannes 10:16) of één Gemeente/Kerk (1 Korintiërs 12:13). Het principe, namelijk, dat mensen alleen behouden worden door hun geloof nadat zij het evangelie gehoord hebben, is waar gedurende alle eeuwen in de wereldgeschiedenis. Dit wordt duidelijk in Romeinen 10:14-17 en ook in Efeziërs 1:13 geleerd. Paulus ziet geen andere weg waarop Joden behouden worden dan door de verkondiging van het evangelie in het heden en door Joden die daarop reageren met persoonlijk geloof.

(2) Romeinen 11:26 betekent niet “een tijdelijke verharding van Israël en daarna verlossing van heel Israël”.

In vers 25 en 26 zegt Paulus NIET, “een *tijdelijke* verharding is over Israël gekomen totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan en *daarna (dan)* zal heel Israël behouden worden.” Paulus impliceert NIET dat na de periode waarin de heidenen Gods koninkrijk zijn binnengegaan er *een interim periode* (bv. “de Grote Verdrukking”) komt waarin het volk van Israël behouden zou worden. Nergens in de Bijbel wordt gesuggereerd dat er zo een interim periode tussen het binnengaan van de heidenen in Gods koninkrijk en het einde van de wereld zou komen. Ook nergens in de Bijbel wordt gesuggereerd dat het hele Joodse volk pas bij de wederkomst van Christus tot geloof zou komen. Het finale einde voor zowel heidenen als Joden komt voor alle mensen tegelijk (Matteüs 13:37-43; 24:21-31; 25:31-33; 2 Petrus 3:7-13; Openbaring 20:11-15)!

(3) Romeinen 11:26 betekent “een gedeeltelijke verharding van Israël en zo (op deze wijze) verlossing voor heel Israël”.

De woorden in de oorspronkelijke tekst van vers 25 kunnen alleen vertaald worden met “een gedeeltelijke verharding” (Grieks: pórósis apo merous) “is over Israël gekomen (en bestaat nu nog steeds)” (Grieks: tó Jisrael gegonen) (voltooid tegenwoordige tijd). De voltooid tegenwoordige tijd toont aan dat deze gedeeltelijke verharding van het Joodse volk tot de wederkomst van Christus blijft!

De woorden in de oorspronkelijke tekst van vers 26 kunnen alleen vertaald worden met “en zo” (“op deze wijze”) (Grieks: kai houtós) en niet met “en daarna (dan)”. Doordat Joden zich tegen Christus verhardden, kwam Christus tot niet-Joden (de heidense volken) (bv. Handelingen 13:45-51); en doordat niet-Joden tot geloof kwamen, werden Joden tot jaloezheid gebracht en kwamen op deze wijze ook tot geloof.

Israël gaat door een periode van gedeeltelijke (maar niet volledige) verharding in de tijd wanneer veel niet-Joodse gelovigen (en dus niet alle niet-Joden) het koninkrijk van God binnengaan. Dus in deze zelfde tijd is er een gedeelte (een overblijfsel) Joden waarover geen verharding is gekomen en gaat dit overblijfsel van het Joodse volk het koninkrijk van God binnen! Paulus spreekt niet over *het tijdstip* waarin Joden behouden zullen worden, maar over *de*

wijze waarop Joden behouden worden. NU al (dat wil zeggen, vanaf de eerste komst van Christus) worden er Joden behouden en ook tot het einde bij de wederkomst van Jezus Christus zullen er Joden behouden worden.

Hij zegt dat de wederzijdse afhankelijkheid tussen de gedeeltelijke verharding van het natuurlijke volk van Israël en de verlossing van het volle getal van gelovigen uit de natuurlijke heidense volken de manier is waarop God ook het volle getal van gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël zal behouden! Het tijdstip waarop het volle getal van Joodse gelovigen bereikt wordt, zal samenvallen met het tijdstip waarop het volle getal van niet-Joodse gelovigen bereikt wordt! Dit zal NIET daarvoor en ook niet daarna gebeuren!

De heilsgeschiedenis tussen de eerste komst van Christus en de wederkomst van Christus is parallel voor niet-Joden en Joden. De weg van verlossing is voor niet-Joden en Joden precies dezelfde (Romeinen 10:12-13)! Gods verbond in het Oude Testament omvatte al niet-Joden (heidenen) (Genesis 12:3; zie Jesaja 56:3-8). Maar Gods verbond vraagt geloof van Joden en van niet-Joden (Romeinen 1:16; 11:23). De Bijbel leert heel duidelijk dat in alle eeuwen Joden en niet-Joden die niet geloven ook niet behouden zullen worden (Romeinen 2:9; Matteüs 8:11-12; 21:42-44). En de Bijbel leert heel duidelijk dat in alle eeuwen Joden en niet-Joden die geloven in Jezus Christus één organisme vormen, die als volgt gesymboliseerd wordt door:

- één kudde van Christus (Johannes 10:16)
- één familie met kinderen van God (Galaten 3:26-29)
- één nieuwe mens, één huisgezin van God, één woning van God in de Geest (Efeziërs 2:11-22)
- één Lichaam van Christus (1 Korintiërs 12:13; Efeziërs 3:6)
- één olijfbom (Jeremia 11:16-17; Romeinen 11:17-24)
- één uitverkoren en heilig volk van God (1 Petrus 2:9-10).
- één Nieuw Jeruzalem, de Bruid van Christus (Openbaring 21:9-14, zie Hebreëen 12:22-24 voor Joden, Galaten 4:21-31 voor niet-Joden).

De gedeeltelijke verlossing van zowel niet-Joden als Joden zal in de wereldgeschiedenis doorgaan tot de wederkomst van Christus. Pas bij de wederkomst van Christus zal het volle getal (de volheid) uitverkoren gelovigen vanuit de heidense volken en het volle getal (de volheid) uitverkoren gelovigen vanuit het Joodse volk tegelijk bereikt worden.

Ook de gelegenheid om behouden te worden zal voor zowel Joden als niet-Joden tegelijk vóór de wederkomst van Jezus Christus eindigen. Bij de wederkomst van Christus zal niemand meer tot bekering komen of kunnen komen, want bij de wederkomst van Christus wordt de deur gesloten en niemand zal daarna in staat zijn het koninkrijk van God in te gaan (Matteüs 25:10-13)!

Bij de wederkomst van Christus zal het natuurlijke volk van Israël (het Joodse volk) NIET tot bekering komen, want de profetie in het Oude Testament (Zacharia 12:10) wordt niet bij de wederkomst van Christus vervuld, maar is volgens de nieuwtestamentische openbaring (Johannes 19:18,37) *al bij de eerste komst van Christus vervuld!*

Bovendien zegt Jezus Christus duidelijk tot Joden dat zij niet op een ander manier zalig worden dan niet-Joden. “Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden. ... Wie niet gelooft, is al veroordeeld! ... Wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem” (Johannes 3:7,18,36)!

11:26-27

Vraag 3. Hoe moeten wij de profetieën in Romeinen 11:26-27 beschouwen?

Aantekeningen.

(1) Deze profetieën in het Oude Testament slaan op de eerste komst van Christus.

De geschreven oudtestamentische profetieën die in Romeinen 11:26-27 aangehaald worden, verwijzen naar de verlossing van gelovigen in Israël bij de eerste komst van Christus. De taak van de Messias-Verlosser zou zijn om de goddeloosheden van Jakob af te wenden. In Romeinen 11:26b haalt Paulus niet maar één Bijbelvers uit het Oude Testament aan, maar maakt *een samenvattende aanhaling* uit een aantal oudtestamentische verzen.

Gedurende Zijn eerste komst zou de Messias-Verlosser

- vanuit Sion (Grieks: ek Zion) (dat wil zeggen, vanuit Juda) komen (Micha 5:2; Matteüs 2:6).
- naar Sion komen (Hebreeuwse tekst van Jesaja 59:20; zie Matteüs 10:5-8).
- voor (ter wille van) Sion komen en goddeloosheid van Jakob afwenden (Griekse tekst van Jesaja 59:20).
- een verbond met hen sluiten. “Dit is Mijn verbond met hen” (Jesaja 59:21).

(2) Deze profetieën zijn al gedurende de eerste komst van Christus in vervulling gegaan.

Wat in deze aanhalingen in het Oude Testament geprofeteerd werd, zal NIET in de eindtijd in vervulling gaan, omdat het AL gedurende de eerste komst van Jezus Christus in vervulling is gegaan. De Messias-Verlosser:

- werd geboren in Bethlehem en kwam dus vanuit Israël (Matteüs 2:6; Johannes 4:22).
- werd gezonden naar de verloren schapen van Israël, maar zij hebben Hem niet aangenomen (beter: verwelkomd) (Matteüs 15:24; Johannes 1:11).
- kwam voor Israël, “om Zijn volk zalig te maken van hun zonden” (Matteüs 1:21; 10:6; Lukas 19:10; Galaten 4:4-5), maar velen trokken zich terug en gingen niet meer met Hem mee (Johannes 6:66).

- sloot een nieuw verbond met het huis van Israël en het huis van Juda (Jeremia 31:31-34; Matteüs 26:28; Hebrëen 8:6-13), maar het huis van Israël bleef niet in Zijn verbond, zodat Hij geen acht meer op haar sloeg (Hebrëen 8:9).

Deze profetieën tonen aan dat de verlossing of bevrijding van Israël niet van een of andere aardse vijand zou zijn (bv. de Romeinen in de tijd van Jezus of de antichrist of zijn leger in de eindtijd) (Openbaring 19:19), maar een verlossing van hun goddeloosheid en zonden! In deze profetieën dachten de oudtestamentische profeten aan wat Jezus Christus gedurende Zijn eerste komst zou doen (1 Petrus 1:9-12), en niet aan wat Jezus Christus bij Zijn wederkomst zou doen!

Bij Zijn wederkomst zal Jezus Christus niet “vanuit Sion” op de aarde komen, maar “vanuit de hemel” (Grieks: ap' ouranou) komen (1 Tessalonicenzen 4:16; Openbaring 19:11). En bij Zijn wederkomst zal de verlossing van goddeloosheid en de vergeving van zonden niet langer mogelijk zijn! “Alle stammen (volken) van de aarde zullen rouw bedrijven” omdat zij zich niet meer kunnen bekeren (Matteüs 24:30,39-41,50-51; Matteüs 25:10-13,30,41-46; Openbaring 6:12-17).

Paulus week niet af van zijn thema in de brief aan de Romeinen, namelijk, “de rechtvaardiging door geloof alleen”. In Romeinen hoofdstuk 9-11 toont hij aan dat de leer van de rechtvaardiging door geloof alleen *historisch* is:

- *Gedurende de oudtestamentische periode* werden Joden gerechtvaardigd door geloof alleen (Romeinen 4:1-8; 9:25 tot 10:8; 10:16-18).
- *Gedurende de nieuwtestamentische periode* (de tijd waarin Jezus en Paulus leefde) werden Joden gerechtvaardigd door geloof alleen (Markus 1:14-15; Johannes 3:18,36; 6:29,40; Romeinen 10:9-15).
- *Door alle daaropvolgende eeuwen* tot de wederkomst van Jezus Christus zullen Joden gerechtvaardigd worden door geloof alleen (Romeinen 11:23,26-27). Ook voor de Joden is er geen andere manier om behouden te worden! “Het Evangelie is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood (Matteüs 10:5-6; Handelingen 17:1-4), en ook voor de Griek” (Romeinen 1:16; Matteüs 28:19; Handelingen 13:46-47).
- *En bij de wederkomst van Christus* zullen Joden (het natuurlijke Joodse volk van Israël) NIET tot bekering komen en behouden worden! De nieuwtestamentische openbaring leert heel duidelijk dat deze profetie van Zacharia 12:10 (“Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen. Die zij doorstoken hebben. En zij zullen over Hem rouw bedrijven ...”) (520-518 v.C.) NIET verwijst naar de wederkomst van Christus, maar naar de eerste komst van Christus: naar Zijn kruisiging (Johannes 19:37), de ontzetting en verdriet bij mensen (Lukas 23:48-49; Johannes 20:11; Handelingen 2:37), de uitstorting van de Heilige Geest op Pinksteren (zie Handelingen 2:16-17) en de gebeden door christenen (Handelingen 4:23-31; 12:5,12)!

Daarom moet het evangelie NU ook aan Joden verkondigd worden opdat zij NU de kans hebben behouden te worden. “NU is het de tijd van het welbehagen, zie, NU is het de dag van het heil (verlossing)” (2 Korintiërs 6:2). Dat is wat de apostelen deden: zij verkondigden het evangelie aan Joden en riepen hen op zich te bekeren (Handelingen 2:14,38; Handelingen 3:12,19; Handelingen 4:8-12; Handelingen 5:14,20,28; Handelingen 6:7; 8:4; enz.). Dat moeten christenen vandaag ook doen.

11:28

Vraag 4. Hoe moeten de Joden als “vijanden” en als “geliefden” beschouwd worden?

Aantekeningen. De mensen die bestaan uit het volledige getal van uitverkoren gelovigen in Israël (“de volheid van Israël”) worden enerzijds beschouwd als “vijanden” en anderzijds als “geliefden”. De context (Romeinen 11:30-31) toont aan dat Paulus het niet heeft over “het natuurlijke volk van Israël” (die volgens sommigen “geliefden” van God zijn), maar over “alle mensen in het natuurlijke volk van Israël die het ware Israël vormen”, dat wil zeggen, over alle Joden die in Jezus Christus geloven (zie Romeinen 9:6). God blijft Joden (en niet-Joden) “haten” (dat wil zeggen, niet verkiezen) (Romeinen 9:13) die onrecht blijven doen, God blijven verwerpen en geweld liefhebben (Deuteronomium 7:7-8; Maleachi 1:2-3; Romeinen 9:13; zie Psalm 5:6; 11:5).

In Romeinen 11:28 zijn de vijanden en de geliefden één en dezelfde groep mensen. Zoals telkens in de wereldgeschiedenis gebeurt, zijn deze groep Joden aanvankelijk “vijanden”, dat wil zeggen, vijandig gezind tegenover Jezus Christus en het evangelie boodschap en daarom vijanden van de christenen. Maar toen God Zich over gelovige niet-Joden ging ontfermen, bekeerden deze “vijanden” zich ook tot Jezus Christus en werden “geliefden” van Christus en van christenen.

Hetzelfde geldt ook voor de niet-Joden. Toen zij nog “vijanden” waren, werden zij met God verzoend door de dood van Jezus Christus (Romeinen 5:9-11). Maar als uitverkorenen, geroepen en gerechtvaardigden zijn zij ook “geliefden” geworden (Romeinen 8:30-39). Ook de apostel Petrus spreekt over mensen “die voorheen geen volk (van God) waren, maar nu Gods volk” zijn (1 Petrus 2:9-10).

De voormalige “vijanden” worden na hun bekering “geliefden” genoemd “vanwege de vaders”, dat wil zeggen, omdat God Zijn belofte aan de aartsvaders vervuld heeft, zal hij ook Zijn belofte aan de gelovige nakomelingen van de aartsvaders vervullen (Genesis 22:17-18; Galaten 3:29). Vergelijk het leven van de apostel Paulus als “vijand” vóór zijn bekering (Handelingen 26:9-11) met zijn leven als “geliefde” ná zijn bekering (Handelingen 26:19-23).

11:29

Vraag 5. Hoe moet de uitspraak: “de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk” begrepen worden?

Aantekeningen. De woorden kunnen niet verwijzen naar Gods liefde voor het natuurlijke volk van Israël. Het kan niet verwijzen naar de uitleg van sommige mensen die zeggen dat God eerst de verharde harten van alle Joden door de eeuwen heen tolereert (terwijl Hij tegelijkertijd verharde niet-Joden onherroepelijk verloren laat gaan) om ten slotte in de eindtijd alle Joden zalig te maken. Deze uitleg druist in tegen de uitspraak van Jezus aan Joden: “Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden. ... Wie niet gelooft, *is al en blijft* veroordeeld (voltooid tegenwoordige tijd). ... Wie de Zoon ongehoorzaam is, zal *heel zeker* het leven niet zien, maar de toorn van God *blijft voortdurend* op hem” (Johannes 3:7,18,36).

De Bijbel leert dat er geen tweede kans is om behouden te worden, nog voor Joden, nog voor niet-Joden. Jezus zegt tegen de Joden, “Ik zeg u dat er velen zullen komen van oost en west en zij zullen aan tafel gaan met Abraham, Izak en Jakob in het Koninkrijk der hemelen, en de kinderen van het Koninkrijk (de afstammelingen van gelovige Joden) zullen buiten geworpen worden in de buitenste duisternis; daar zal gemjammerd zijn en tandengeknars” (Matteüs 8:11-12). “Het Koninkrijk van God zal van u (dat wil zeggen, van de Joden die Jezus Christus verwerpen) weggenomen worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt” (dat wil zeggen, aan het nieuwtestamentische volk dat bestaat uit Joden en niet-Joden die in Jezus Christus geloven (Matteüs 21:42-44).

(1) Gods onherroepelijke roeping.

Het woord “onberouwelijk” (Grieks: *ametamelétos*) betekent niet alleen maar dat God “geen berouw heeft” met betrekking tot wie Hij uitverkoren en geroepen heeft, maar ook dat God Zijn uitverkiezing, Zijn roeping, Zijn rechtvaardiging en Zijn verheerlijking (Romeinen 8:29-30,33) “niet herroept”, “niet terugtrekt”!

Romeinen hoofdstuk 9 zegt: Gods uitverkiezing met betrekking tot bepaalde voorrechten aan het natuurlijke volk van Israël (Romeinen 9:4-5) is niet hetzelfde als Gods uitverkiezing tot zaligheid (2 Tessalonicenzen 2:13-14; 2 Timoteüs 2:9-10)! De roeping van God is ALTIJD effectief, omdat Gods roeping gebaseerd is op Zijn uitverkiezing en altijd leidt tot de rechtvaardiging en verheerlijking van de mensen die Hij uitverkoren heeft (Romeinen 8:29-30; 9:11)!

Gods roeping verwijst niet alleen naar de uiterlijke verkondiging van het evangelie door christenen, maar naar de innerlijke en altijd effectieve roeping van de Heilige Geest in de harten en levens van mensen. Dit gebeurt door de verkondiging van het evangelie door christenen (zie Romeinen 1:5-7) en leidt altijd tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus (2 Tessalonicenzen 2:13-14)! Gods roeping is dus altijd “onherroepelijk” – het wordt nooit meer teruggetrokken (herroepen, onttrokken)! Omdat zowel het Oude Testament als het Nieuwe Testament spreekt over een deel van Joden die ongelovig en ongehoorzaam blijven, kan Gods roeping alleen maar slaan op Zijn roeping aan het uitverkoren deel van Joden in het natuurlijke volk van Israël.

God trekt Zijn roeping van de uitverkoren (gelovige) Joden en de uitverkoren niet-Joden nooit terug. Jezus Christus heeft immers beloofd, “Ik geef hun (Mijn schapen) *eeuwig* leven; en zij zullen *beslist niet* verloren gaan in eeuwigheid en *niemand* zal ze uit Mijn hand rukken. Wat Mijn Vader Mij gegeven heeft (dat wil zeggen, de schapen), zijn *meer uitnemend/voortreffelijk* dan allen (alle andere schepselen). En niemand kan het (de kudde) uit Mijn hand rukken” (Johannes 10:28 en de juiste vertaling van vers 29). Dus, een viervoudige zekerheid van het eeuwig leven!

(2) Gods onherroepelijke gaven.

Evenzo zijn Gods gaven “onherroepelijk” – God neemt ze niet terug. Deze gaven kunnen echter niet verwijzen naar de speciale voorrechten van het natuurlijke volk van Israël (Romeinen 9:4-5), omdat deze gaven in vervulling zijn gegaan bij de eerste komst van Christus. En ná de eerste komst van Christus “zijn de heidenen mede-erfgenamen” geworden (van Gods oudtestamentische volk en mededeelgenoten van de belofte) (Efeziërs 2:11-22; 3:2-6; zie 2 Korintiërs 1:20).

“De gaven” verwijzen dan naar Gods speciale gaven als:

- de Heilige Geest (Handelingen 2:38; 15:7-11)
- geloof (Handelingen 13:48; Filippenzen 1:29; 2 Petrus 1:1)
- hoop, liefde (Romeinen 5:5)
- vrede die alle verstand te boven gaat (Galaten 5:22; Filippenzen 4:6-7)
- het eeuwig leven (Johannes 10:28), enz.

Allemaal gaven die God niet aan ongelovige en ongehoorzame mensen schenkt (Handelingen 5:32), maar alleen aan Zijn uitverkoren gelovigen (Efeziërs 1:3).

In Romeinen 11:30-31 illustreert Paulus hoe deze onherroepelijke gaven en roeping van God uitpakt in de uitverkoren niet-Joden en uitverkoren Joden in de loop van de geschiedenis.

⁹ Griekse woordenboek van Bauer, Arndt en Gingrich.

11:32

Vraag 6. Hoe moet de uitspraak “God heeft allen in ongehoorzaamheid opgesloten om Zich over allen te ontfermen” begrepen worden?

Aantekeningen.

Want God heeft *eens en voor altijd* (aoristus) hen allen (Grieks: tous pantas) gevangen genomen (opgesloten) (Grieks: sunkleió) in ongehoorzaamheid, om zich over allen te ontfermen”. Hij plaatste hen in een positie waar zij (door hun zondige natuur) verplicht werden ongehoorzaam te zijn” of “Hij gaf hen over aan de ongehoorzaamheid” (zie Romeinen 1:24,26,28).

Het vers begint met het woord “want” en vat het Bijbelgedeelte van Romeinen 11:25-32 samen. Het gaat over alle mensen in “de volheid van de heidenen” (Romeinen 11:25) en in “heel Israël” (Romeinen 11:26) of in “de volheid van Israël” (Romeinen 11:12).

Evenals het woord “allen” (Grieks: pas) in Romeinen 5:18 uitgelegd moet worden in termen van zijn context (Romeinen 5:17), zo moet het woord “allen” in Romeinen 11:32 uitgelegd worden in termen van zijn context (Romeinen 11:25-32).

Paulus spreekt niet over “alle mensen uit de natuurlijke volken van de heidenen” en ook niet over “alle mensen uit het natuurlijke volk van Israël”. Hij spreekt niet over “universele verlossing” die zegt dat alle mensen uiteindelijk verlost zullen worden. Hij spreekt alleen over “alle uitverkorenen” onder de heidenen (“de volheid van de heidenen”) en over “alle uitverkorenen onder de Joden” (“heel Israël”). Al deze mensen waren in hun natuurlijke onwedergeboren staat:

- opgesloten in de gevangenis van ongehoorzaamheid (Romeinen 11:32; Efeziërs 2:2)
- zondaren (Romeinen 3:23)
- geen één van hen was van nature rechtvaardig (Romeinen 3:10)
- veroemd (Romeinen 5:18).

Hier is het woord “allen” universeel!

Maar door de verkondiging van het evangelie wordt de gerechtigheid van God *geschonken* aan:

- alle Joden en alle niet-Joden die geloven in Jezus Christus (Romeinen 1:16-17)
- alle mensen de overvloed van genade en van de gave van de gerechtigheid hebben *ontvangen* (Romeinen 3:24; 5:17-18)

Hier is het woord “allen” beperkt tot de uitverkoren gelovigen, die door geloof verbonden zijn aan Jezus Christus!

Let op de woorden van Paulus: “Niet allen die uit Israël voortgekomen zijn, zijn Israël” (Romeinen 9:6).

- Het eerste “Israël” is universeel: “het Israël naar het vlees” (Grieks: Israel kata sarx) of het natuurlijke Israël (het Joodse volk) (1 Korintiërs 10:18).
- Maar het tweede “Israël” is beperkt tot “het Israël van God” (Grieks: Israel tou theou), de gelovigen in Jezus Christus die in Christus “een nieuwe schepping” zijn (Galaten 6:14-16).

11:33-36

Vraag 7. Wat zegt Paulus in zijn loflied?

Aantekeningen. Romeinen 11:33-36 is een loflied. Door na te denken over Gods heilsplan (plan van verlossing), barst Paulus los met een loflied over Gods onpeilbare wijsheid en kennis.

(1) Paulus denkt vooral aan Romeinen 11:25-26 en Romeinen 11:30-32.

Deze verzen openbaren “de wederzijdse afhankelijkheid tussen de verlossing van de gelovige niet-Joden (heidenen) en de verlossing van de gelovige Joden. Deze verzen openbaren ook het feit dat God Zich zal verheerlijken in de samengestelde “volheid” van verlost heidenen en “volheid” van verlost Joden.

(2) Paulus erkent de God van de Bijbel als de Bron van verlossing.

Uit God. God is de Ontwerper van het heilsplan. Hij heeft allen die in Jezus Christus geloven, uitverkoren om aan Hem toe te behoren (Romeinen 8:29-30).

Door God. God is de Uitvoerder en Voltrooier (Leidsman en Voleinder) van het heilsplan. Door Zijn ontferming en macht heeft Hij de gelovigen gerechtvaardigd zodat de verlossing een deel van hen werd.

En tot God. God is het Doel van het heilsplan. De gelovigen zijn geschapen en verlost om tot Zijn heerlijkheid te leven (zie Jesaja 43:7; Kolossenzen 1:16).

Door “Amen” te zeggen geeft Paulus zijn persoonlijke, plechtige en enthousiaste goedkeuring aan Gods heilsplan.

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 11:1-36.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 11:1-36.

- 11:1. Weet dat God Zijn oudtestamentische plan van verlossing niet losgelaten heeft. Hij verlost (redt, behoudt, maakt zalig, rechtvaardigt) de gelovigen die behoren tot het natuurlijke volk van Israël. Aan deze groep voegt God de gelovigen toe die behoren tot de niet-Joodse volken. Dus, God breidt Zijn oudtestamentische volk uit om de gelovigen uit de niet-Joodse volken van de wereld in te sluiten!
- 11:4. Geloof dat zelfs onder de grootste vervolging in je land, God mensen heeft die niet de knieën buigen voor de goden (van de andere godsdiensten) van je land, maar alleen voor de God Die Zich in de Bijbel heeft geopenbaard!
- 11:5-6. Gods genade sluit alle pogingen uit van mensen om zichzelf te verlossen (door bv. de wet te houden of godsdienstige plichten na te komen).
- 11:11. Onthoud dat wanneer een bepaalde groep mensen in je land struikelen en wegvallen van de God van de Bijbel, God deze situatie kan gebruiken om een ander groep mensen in je land te verlossen!
- 11:14. In plaats van Joden, Moslims, christenen of enig ander groep mensen te haten, moeten christenen het evangelie aan hen verkondigen en te midden van hen zichtbaar maken ten einde hen jaloers te maken op de veranderde en aantrekkelijke levens van christenen. Zo raken deze groepen geïnteresseerd om de Bijbel te lezen en Jezus te leren kennen.
- 11:18. Niet-Joodse christenen moeten zich niet verheugen over de Joodse takken die door hun ongeloof en ongehoorzaamheid van de olijfboom (Gods volk) afgerukt worden. Onthoud dat God Zijn verbondsvolk met Abraham, Izak en Jakob begon.
- 11:20-23. Het enige criterium om een deel van Gods volk te worden is geloof in de Heere Jezus Christus (Johannes 14:6; Handelingen 4:12). En het enige criterium om van de olijfboom afgerukt te worden is ongeloof (Johannes 3:16-18,36).
- 11:24. Onthoud dat “de mensen van het Boek” (dat wil zeggen, de Joden, de naamchristenen en de Moslims) dichter bij het geloof in Jezus Christus als de Messias staan en zich eerder tot Jezus Christus zullen kunnen bekeren.
- 11:25. Christenen moeten het geheimenis van God kennen, namelijk, dat God Joden gebruikt heeft om het evangelie aan de niet-Joden te brengen en nu niet-Joden gebruikt om het evangelie aan Joden te brengen. Christenen moeten dus om geen enkel reden nalaten het evangelie aan Joden te verkondigen. Tegen de tijd van de wederkomst van Christus zal “een menigte die niemand kan tellen uit alle naties, stammen, volken en talen” aan Jezus Christus behoren (Openbaring 7:9).
- 11:28. Vergeet niet dat mensen die vandaag nog “vijanden” van Christus, de Bijbel of christenen zijn, morgen “geliefde” broeders en zusters kunnen worden! Wees tegen geen mens bevooroordeeld!
- 11:30. Onthoud dat wanneer God je tot verlossing in Jezus Christus geroepen heeft, Hij Zijn roeping nooit zal terugnemen! Als God aan jou de Heilige Geest, geloof, hoop, liefde en vrede gegeven heeft, zal Hij zijn gaven aan jou nooit herroepen!
- 11:31-36. Onthoud dat elk mens dat nu verlost (behouden) is, vroeger ook ongelovig, ongehoorzaam en hopeloos verloren was! Roem dus niet, maar prijs God als de Bron, Uitvoerder, Voltooier en Doel van je verlossing!

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 11:1-36.

Ik wil bewust en zichtbaar in geloof leven. Zo hoef ik nooit angstig te zijn van de olijfboom (Gods volk) afgebroken te worden.

Ik wil God telkens loven dat mijn bestaan en verlossing uit Hem, door Hem en tot Hem is!

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 11:1-36.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

**[VOORBEDE]
BID VOOR ANDEREN**

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de Bijbelstudie uit Romeinen 1:1-36 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Jeremia 1, 2, 4 en 10**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. (3) Gods kracht. Jesaja 41:10. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Onderricht. Bereid de gelijkenis van “de onnutte knecht” in Lukas 17:7-10 thuis voor. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.